

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXVII. Date Domino Deo vestro gloriam, antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad Montes caliginosos. Jer. 13. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

hi miseri percipiunt de peccato? nihil nisi arummosum servitutis amorem. Ceterum non inveniunt, qui ipsis etiam vile pretium numeret. *Non est, qui emat.* Age igitur, effare, si iniqua forte in numero istorum infelicitum te deprehendas, numquid delipsis, si damnari contendas etiam tanto im-

pendio? opera pretium non est pro universo mundo damnari: *Quid prodest homini, si Mundum lucretur, anima vero sua detrimentum patiatur?* & tu opera pretium putas pro uno peccato damnari, quod aded est sterile, imò verò quod est fertile, sed nonnisi peccatorum.

XXVII.

Date Domino DEO vestro gloriam, antequam contenebrescat, & antequam offendant pedes vestri ad Montes caliginosos. Jer.

13. 16.

1. Considera, quid significet hoc loco dare gloriam DEO. Est Agnoscere crimen suum, illud detestari, & deslere, ejus se accusare, & demum debita illud pœnâ castigare. Tunc enim gloriam DEO reddimus, quam sustulimus eum offendendo cogitationibus, verbis, operibus, quando cogitatione, verbo, & opere protestamur, malè nos egisse, dum offendimus. Cogitationi cõgruit examinare delicta, dolere, proponere. Verbo, confiteri demissè, & cum veritate. Operi verò, adimplere pœnitentias injunctas, tum quas satisfactorias, tum quas Medicinales appellamus. Vides igitur magnam Domini bonitatem, dum à nobis id, quod est debitum, acceptat ut donum. Certeum est, ex proprietate sermonis potiùs dicendum fuisse, ut reddamus gloriam ipsi ablatam. Et tamen non ait *reddite, sed date.*

2. Considera, cum vult Dominus, ut ista gloria sibi statim reddatur, an-

tequam contenebrescat, videri posse, quòd illam reddi sibi velit ante mortem. Sed vehementer falleris, vult, ut quamprimum reddas post tuum peccatum. Quia si vel parum cuncteris illud rectè confiteri, videbis mentem tuam inclinare in vesperam, & ubi primò putabas peccatum à te commissum esse malum sat grave, indeque movebaris, consternatus, atque sollicitus, sensim incipies illud contemnerè. Et ubi videris restuas cursu prospere fluere ut priùs, valetudinem constare tibi, nec DEUM tibi monstrare vultum adeò horridum, paulatim dubitabis, sitne peccatum reverà tantum malum, ac dicitur, à fornicationibus gradum facies ad supra, à rancore ad contumelias, ab æmulatione ad vindictas, transibis, & jam densa nocte occupante animum tuum non tantum venies in contemptum peccati, sed illud etiam placebit. O quanti refert non dare tenebris spatium crescendi.

Ci.

Citò, citò confitere, festina, cessa peccare, *Antequam contenebrescat.*

3. Considera, si non tam eeleriter agas pœnitentiam, uti parellèt, si cupias consequi salutem, illam saltem agendam ante mortem: *antequam offendant pedestri ad montes caliginosos.* Sed vide, quæso, in quantas tunc difficultates te induas etiam insuperabiles. Heu mihi, quàm ardui montes occurrent tibi hinc in vitam alteram transeunti! Montes obscûri, montes densi, montes reverà pleni caligine, *Montes caliginosi.* Quà igitur ratione continger tibi invenire viã, quæ securè transmitat ad cœlum? voles equidem facere felicem transitum restituendo cuiilibet, quod suum est: Sed in illam difficultatem impinges, deserendi familiam de conditione statûs dejectam. O montem prægrandem! Voles huic dare veniam, sed ecce montem alium! nescire modum, quo odium tuum vertas in amorem. Voles abjicere commercium illud illicitum. Ecce rursus alium montem, nescire, quomodo amorem vertas in odium. Voles confidere in Misericordiã Divinã, sed ecce denuo montem ceteris altiorẽ! meminisse, te illã toties abusum. Verbo, quocunque te converteris, pe-

des tuis offendent ad montes caliginosos. Quia difficultates erunt maxime, ut verò expers solatij, inops consilij, destitutus luce Cœlesti modum non videbis illas superandi.

4. Considera montes caliginosos etiam illos diei, ubi prædones nidelantur. Et ideo ecce aliam solennem stultitiam, quam committis, si pœnitentiam differas usque ad mortem. Quia ut animam in tuto colloces, eò differes, tibi innumeri aditum obsident ad te invadendum. O quanto tunc robore pollebunt hostes tui Tartarei inter graves difficultates, quas diximus. In his verò semper auctis viribus fortiores fidem tibi facient, jam advenisse noctem illam, de quã locutus est Christus, cum diceret: *Venit nox, quando nemo potest perari.* Non esse amplius locum sperandi, non esse amplius occasionem salutis, jam te in eorum incidisse manus, nunquam amplius eruendum. Vide igitur, an præter adeò ferò dare gloriam DEO. Precate DEUM, ut tibi det quamprimum omnia deplorare peccata, & operam adhibe, ut tempestivè complanes montes illos, qui superandi essent in morte.

XXVIII.

Omne gaudium existimate Fratres mei, cum in tentationes varias incideritis. Jac. 1, 2.

1. Considera modum, quem tenent innumeri Christiani, & obstupescere. Ajunt se pro indubitato habe-

re, in hac terrã veram esse beatitudinem, multa pati. Et tamen ubi est eorum quisquam, qui aliquando voti-

vam